

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-84/12

Rahmanian Koushkaki
przeciwko
Bundesrepublik Deutschland

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin)

Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Rozporządzenie (WE) nr 810/2009 — Artykuł 21 ust. 1, art. 32 ust. 1 i art. 35 ust. 6 — Procedury i warunki wydawania wiz jednolitych — Obowiązek wydania wizey — Ocena ryzyka nielegalnej imigracji — Zamiar opuszczenia terytorium państw członkowskich przez osobę ubiegającą się o wizę przed wygaśnięciem terminu ważności wizey, o którą osoba ta występuje — Poważne wątpliwości — Przyznana właściwym organom swoboda uznania

Streszczenie – Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2013 r.

1. *Kontrole graniczne, azyl i imigracja — Polityka wizowa — Wspólnotowy kodeks wizowy — Rozporządzenie nr 810/2009 — Procedury i warunki wydawania wiz jednolitych — Obowiązek wydania wizey — Wyjątki — Podstawy odmowy wyraźnie wymienione w tym rozporządzeniu — Zakres — Przyznana właściwym organom swoboda uznania*

(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 810/2009, art. 23 ust. 4, art. 32 ust. 1, art. 35 ust. 6)

2. *Kontrole graniczne, azyl i imigracja — Polityka wizowa — Wspólnotowy kodeks wizowy — Rozporządzenie nr 810/2009 — Procedury i warunki wydawania wiz jednolitych — Obowiązek wydania wizey — Warunki — Brak poważnych wątpliwości co do zamiaru opuszczenia terytorium państw członkowskich przez osobę ubiegającą się o wizę, zanim wygaśnie termin ważności wizey — Ocena in concreto*

(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 810/2009, art. 32 ust. 1)

3. *Kontrole graniczne, azyl i imigracja — Polityka wizowa — Wspólnotowy kodeks wizowy — Rozporządzenie nr 810/2009 — Warunki wydawania wiz jednolitych — Przepis krajowy nieprzewidujący obowiązku wydania przez władze krajowe wizey jednolitej w tych okolicznościach — Dopuszczalność — Przesłanka — Wykładnia takiego przepisu krajowego zgodnie z owym rozporządzeniem*

(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 810/2009, art. 23 ust. 4, art. 32 ust. 1, art. 35 ust. 6)

1. Artykuł 23 ust. 4, art. 32 ust. 1 i art. 35 ust. 6 rozporządzenia nr 810/2009 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks wizowy należy interpretować w ten sposób, że właściwe organy państwa członkowskiego mogą odmówić po rozpatrzeniu wniosku o wydanie wizey jednolitej wydania takiej

wizy ubiegającej się o nią osobie tylko w przypadku, gdy można powołać się względem tej osoby na jedną z podstaw odmowy wydania wizy wymienionych w tych przepisach. Tym organom przysługuje w toku rozpatrywania tego wniosku szeroki zakres swobodnego uznania w odniesieniu do warunków stosowania tych przepisów oraz do oceny mających znaczenie okoliczności faktycznych w celu określenia, czy względem osoby ubiegającej się o wizę można powołać się na jedną z tych podstaw odmowy.

(por. pkt 55, 63; pkt 1 sentencji)

2. Artykuł 32 ust. 1 rozporządzenia nr 810/2009 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks wizowy w związku z art. 21 ust. 1 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, iż obowiązek wydania przez właściwe organy państwa członkowskiego wizy jednolitej jest zależny od warunku, że nie budzi poważnych wątpliwości zamiar opuszczenia przez osobę ubiegającą się o wizę terytorium państw członkowskich, zanim wygaśnie termin ważności wizy, o którą osoba ta występuje, w świetle ogólnej sytuacji państwa zamieszkania osoby ubiegającej się o wizę i uwarunkowań właściwych tej osobie, ustalonych w świetle informacji przez nią przedstawionych.

(por. pkt 73; pkt 2 sentencji)

3. Rozporządzenie nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy kodeks wizowy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie przepisowi regulacji państwa członkowskiego, który przewiduje, iż w razie spełnienia warunków wydania przewidzianych przez ten kodeks właściwym organom przysługuje uprawnienie do wydania wizy jednolitej ubiegającej się o nią osobie, przy czym nie uściśla, że mają one obowiązek wydania tej wizy, o ile taki przepis może być interpretowany w sposób zgodny z art. 23 ust. 4, art. 32 ust. 1 i art. 35 ust. 6 wspomnianego rozporządzenia.

Na sądzie krajowym ciąży obowiązek wykładni w miarę możliwości przepisu krajowego rozpatrywanego w postępowaniu głównym zgodnie z art. 23 ust. 4, art. 32 ust. 1 i art. 35 ust. 6 kodeksu wizowego w ten sposób, że właściwe organy mogą odmówić wydania wizy jednolitej ubiegającej się o nią osobie tylko w przypadku, gdy można powołać się względem tej osoby na jedną z podstaw odmowy przewidzianych w tych artykułach.

(por. pkt 77, 78; pkt 3 sentencji)